

PARVULARI SANTA EULALIA

EL JOC

Per al nen, el joc és el primer pas, on aconsegueix independitzar-se de la mare i per tant deixar d'ésser un objecte.

Així, en els primers mesos de vida, l'infant comença a jugar amb les seves mans i peus. Més tard, el nen aprendrà a jugar amb les persones que el volten.

Somriu amb facilitat i apren a fer la pinça amb els dits, deixant anar aquella joguina perquè la persona que és a prop la culli i li torni a donar. És l'edat de les activitats pre-lúdiques.

Des dels dos als sis anys, el joc passa d'ésser de fantasia al joc real, més endavant serà un joc més sofisticat, amb les seves regles (futbol, esports, etc...). És en aquest període on la psicomotricitat té més importància per el nen. Això és, la relació que hi ha entre el cos del nen i el seu entorn.

El nen apren a conèixer el seu cos i el perquè serveix cada un dels seus membres, coordinant els moviments.

Molt important és la joguina, doncs és el medi pel qual el nen aprèn, es dis-

treu, s'integra en el grup i troba allò que més li agrada.

- Trobarem jocs de tot tipus, així tenim:
- *Jocs educatius.* Són aquells que desenvolupen la idea en l'espai.
 - *Jocs clàssics.* Són els típics de sempre: nines, cotxes, pilotes, és molt important que no hi hagi discriminació en jocs de nens o de nenes.
 - *Jocs simbòlics.* Són jocs creatius, el nen desenvolupa la seva imaginació (fang, pastilina, paper).
 - *Jocs dirigits.* Es fan, principalment, en el col·legi, on se l'encamina per que ell sol arribi a un fi determinat.
 - *Joc lliure.* Lliurement, i en un espai obert, juguen entre ells sense cap tipus d'orientació prèvia. Desenvolupen la seva activitat motora.

Velem, doncs, la gran importància del joc. Per a ells, el jugar representa el treball de cada dia.

La funció principal del joc és organitzar tota l'activitat psíquica.

El nen projecta i realitza les coses inconscients en el joc.